

پیوند عاطفی میان دو امام

یکی از ملاک‌های ارزیابی و سنجش رابطه دو فرد، تعاملات بین الاثینیتی و میزان عبارات محبت‌آمیزی است که میان آنان مبادله می‌شود.

البته بعضاً تعبیر ریاکارانه نیز در روابط افراد وجود دارد، اما عبارات خالصانه و عاشقانه، هیچ‌گاه با تملقات ساختگی، مخدوش نمی‌شود و طریق بازشناسی میان آنان، بسیار آسان است.

یکی از راه‌های برآورد میزان پیوند میان عاشورا و انتظار، رابطه عاطفی و تعبیر محبت‌آمیزی است که میان امام حسین(ع) و حضرت مهدی(عج) وجود دارد.

البته روابط عاشقانه و خالصانه میان تمامی معصومین(ع)، به حدی است که می‌توان گفت بسیار بالاتر از حد روابط انسان‌های عادی است؛ چرا که عشق و عطفی که معصومین نسبت به یک‌دیگر داشته‌اند، رنگ الهی داشت. برای مثال، رابطه خاصی که میان حضرت علی(ع) و پیامبر(ص) یا حضرت زهرا(س) برقرار بود را هرگز نمی‌توان در محدوده روابط خویشاوندی محصور کرد.

بر همین اساس، رابطه طرفینی امام حسین(ع) - قهرمان نهضت عاشورا - و حضرت مهدی(عج) - قهرمان نهضت انتظار - نیز بسیار فراتر از رابطه پدری و فرزندی است. چرا که در جملات زیبا و خالصانه‌ی ایشان نسبت به یک‌دیگر، صبغه خدایی دیده می‌شود. چنان‌چه، مهدی موعود(عج)، تعجیل در فرج خود را با عزاداری بر امام حسین(ع) پیوند زده است: «إِنِّي لَادْعُوا الْمُؤْمِنِينَ يُذَكِّرُ مُصِيبَةَ جَدِّي الشَّهِيدِ ثُمَّ يَدْعُوا إِلَىٰ بُتَعْجِيلِ الْفَرَجِ وَالتَّأْيِيدِ؛ همانا، من برای فرد مؤمنی که مصیبت جد شهیدم را به یاد آورد و سپس تعجیل در فرج و تأیید من را از خدا بخواهد، دعا خواهم کرد».

عباراتی از حضرت مهدی(عج) در رثای امام حسین(ع) نقل شده، چنان سوزناک است که درک آن، از توان انسان خارج می‌شود:

«السَّلامُ عَلَى الْحُسَيْنِ الَّذِي سَمَحَتْ نَفْسُهُ بِسَمَحَةِ الْإِسْلَامِ، السَّلامُ عَلَى مَنْ أَطَاعَ اللَّهَ فِي سِرِّهِ وَعَلَانِيَتِهِ...»².
«سلام بر حسین؛ کسی که جانش را قربانی حفظ اسلام کرد. سلام بر کسی که خداوند را به صورت آشکار و پنهان اطاعت می‌نمود».

«السَّلامُ عَلَى الْمُغْسَلِ بِدَمِ الْجِرَاحِ، السَّلامُ عَلَى الْمُقْطُوعِ الْوَتَنِ، السَّلامُ عَلَى الشَّيْبِ الْخَضِيبِ، السَّلامُ عَلَى الْخَدِّ الثَّرِيبِ...»³.
«سلام بر کسی که با خون زخم‌هایش غسل داده شد؛ سلام بر رگ بریده گردن؛ سلام بر محاسن خونی؛ سلام بر گونه‌های به خاک افتاده...»

¹. مکیال المکارم، ج 2، ص 46

². بحار الانوار، ج 98، ص 318

³. همان، ج 101، ص 317-328

با توجه به روایات حضرت اباعبدالله(ع) نیز همواره به یاد مهدی موعود(عج) بوده‌اند. به ویژه روایاتی که امام حسین(ع) در آن، از آمدن شخصی از نسل خودشان خبر می‌دادند که پس از غیبت ظهور خواهد کرد و اهداف ناتمام عاشور را به بار خواهد نشاند.

هم‌چنین، در دعای روز ولادت امام حسین(ع) از امام مهدی(عج) یاد می‌شود و در روز عاشورا و زیارت این روز، نام و یاد مهدی(عج)، تسلی‌بخش قلوب سوزان شیفتگان اهل بیت است.

از این رو روابطی استوار و آکنده از عشق و عطوفت، میان این دو امام وجود دارد و همین امر، میان عاشورا و انتظار، پیوندی از سلک احساسات و عواطف الهی، برقرار کرده است.